

NEDJELJNA ČITANJA

Pnz 18,15-20; Ps 95,1-2.6-9; 1Kor 7,32-35; Mk 1,21-28

Draga braćo i sestre,

Isus je činio čuda. To je neosporna činjenica. Postoje vjerodostojni očevidci. Čak i Isusovi protivnici to priznaju. Gotovo jedna trećina evanđelja posvećena je izvješćima o Isusovim čudesima, ozdravljenjima i izgonu nečistih duhova. Čudo u kafarnaumskoj sinagogi prvo je djelo koje je Isus učinio u društvo četvorice svojih prvih učenika. Nečisti dusi pojavljuju se u evanđelju kao neljudske sile, koje djeluju na osoban način, raspoložu određenim posebnim znanjem, u suprotnosti su s Bogom i čine ljudima zlo. No, Isus je jači od njih i svladava ih samom jednom rečenicom: "Umukni i iziđi iz njega!" (r. 25). Tako je u Isusu moć riječi ujedinjena s moćnim djelom.

Međutim, Isus na mnogim mjestima u evanđelju odlučno odbija svaku vrstu 'senzacionalizma' koji traži samo čuda i ono izvanredno. Mnogi njegovi sunarodnjaci vidjeli su čuda a ipak nisu povjerovali i obratili se. I danas ima mnogo kršćana *onih koji pješāče, voze se, lete* za čudima, a to je samo dokaz njihove slabe vjere. Čovjek koji stalno traži čuda ima *slabu vjeru*. Često kroz život tražimo čudesu koja bi nam potvrdila našu vjeru u Boga. No tko traži samo čudesu nikada neće biti sit. Čudesu su tek bljeskovi Očeve prisutnosti dok većinu života idemo kroz maglu. Kroz maglu i neizvjesnost može nas voditi sigurno samo Ruka onoga *po čijoj smo ljubavi stvoreni*.

Jedno čudo može dokinuti drugo. Na primjer, čudo ozdravljenja može spriječiti da se dogodi još veće čudo, a to je čudo obraćenja. Duhovno je čudo veće od fizičkog ozdravljenja, iako mi ljudi to vidimo obrnuto. Dajemo prednost fizičkom zdravlju, a Nebo daje duhovnom.